

[Undervisningsministeren.]

gældende. Jeg vil her henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Bemærkningerne til Lovforslaget, hvori der er givet en Oversigt over Grundlaget for det, man kan kalde det midlertidige Tilskud, nemlig det Tilskud, der blev givet i 1946—47, da man gik over til en anden Form for Tilskud.

Dér vil ærede Medlemmer kunne se, at man har opereret dels med et Grundtilskud — det svarer til det, der indeholdes i Lovforslaget —, dels med et Lærerlønstilskud paa 20 pCt. af de faktiske Udgifter — det har vi ikke noget tilsvarende til, nu gaar vi ud fra en Bruttoberegning, som svarer til den storkøbenhavnanske Skoleordnings —, dels et Fripladstilskud paa 15 pCt. — vi har noget tilsvarende i Lovforslaget, og herudover forlanger man 15 pCt. yderligere fra selve Kursus —, men saa er der et Dimittenttilskud, der for Studenter med 2-aarig Forberedelsestid udgør 300 Kr., og endelig et Refusionsbeløb lagt paa Pensionsordningen. Jeg vil ikke helt lægge Skjul paa, at det kan diskuteres, hvorvidt der ikke er et nok saa solidt Grundlag i selve Principperne — ikke i Satserne, men i selve Principperne. Sagen er nemlig den, at man maa være klar over, at ved at lægge en Støtteordning til Rette skal man sikre sig — og dermed vender jeg mig til de Betragtninger, der blev fremført af det ærede Medlem Hr. Alfred Andreassen og det ærede Medlem Hr. Mogens Fog —, at den ikke bliver en Guldgrube for de private Ejere — det kan jo ikke være Hensigten. Der er altsaa her et Spørgsmaal, som man naturligvis maa tage i Betragtning. Det er derved, at man lægger Tilskuddene paa en saadan Maade, at man sikrer sig, at Kursus for alle de Udgifter, der virkelig tjener deres Formaal, faar et rimeligt og rundeligt Tilskud, men man maa ogsaa være vis paa, at disse Formaal tjenes. Derfor har jeg villet gøre disse Bemærkninger.

Det vil i høj Grad interessere mig i Udvalget ved et Samraad at komme til at diskutere det, for naar man ser de meget udførlige økonomiske Oversigter efter, som findes vedlagt Forslaget her, og ser paa det, som er udregnet til at være det reelle Statstilskudsbehov, viser det sig nemlig — det svinger efter de forskellige Kursus —, at det ligger et Sted, som ikke er 33, men som heller ikke er 40. Naar vi skal til at diskutere det, og det vil jeg meget gerne, skal vi tage i Betragtning det, jeg her siger. Jeg nævner, at der i den interimistiske Ordning var et Tilskud, som var et Dimittenttilskud. Det har jo den sande Karakter at være et

Tilskud til selve Produktet, kan man sige, og ikke til det, som ikke produceres. Man maa erkende, at naar man giver Tilskud til Udgifterne, kan man komme til blot at give til f. Eks. et temmelig stort Tal af ikke egnede unge Mennesker, der baade spilder en Del Tid for sig selv og ogsaa en Del Penge for Samfundet. Dette modvirkes, naar man har et Dimittenttilskud. Saa er det Produktet, der faar Tilskuddet.

Jeg anfører blot disse Bemærkninger, fordi jeg gerne vil have, at man forstaaer, at begynder vi at røre ved disse Satser, maa vi ogsaa samtidig gaa meget nøje ind i, hvor det virkelig rigtige for det undervisningsmæssige Formaal ligger. Til Gengæld for det, jeg maatte afse paa Procenterne, har jeg altsaa faaet det Tilskud, som nu staar til Ministeriets Raadighed. Man vil forstaa, at der i høj Grad fra Ministeriets Side maa kunne tages Hensyn til, om vedkommende Kursus udbygger de nødvendige Lokaler, gør sig Bestræbelser for at faa egnede Lærerkrafter og viser ved selve de Eksaminer, der afholdes, at det ogsaa holder en høj Standard. Alle disse Ting kan naturligvis tages i Betragtning ved Anvendelsen af den Sum, der stilles til Raadighed for Ministeriet. Jeg vil gerne bede Udvalget tage det med i Betragtning, naar man skal til at overveje den endelige Affattelse af Lovforslaget.

Jeg vil derefter gerne sige, at de Udtalelser, der fremkom om Problemet Aftengymnasium og Problemet en eventuel Vinterskole, har interesseret mig meget. Jeg har selv i min Forelæggelsestale været inde paa Spørgsmaalet om et Aftengymnasium, som jeg tror kunde dække et virkeligt Behov, som paa naturlig Maade vilde tilfredsstille adskillige unge, der kunde faa en 3-aarig Uddannelse i Stedet for denne forcerede og forjagede Uddannelse, som et 2-aarigt Kursus i særlig Grad betyder for mange af de yngre.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der blev gjort om Færøerne, glædede det mig, at det ærede Medlem Fru Elin Appel aabenbart forstod, at naar jeg udtrykkelig havde ønsket at give Paragraffen denne Formulering, var det fordi Forholdene paa det Tidspunkt, da jeg udarbejdede Lovforslaget, endnu ikke var helt afgjort. Vi har senere vedtaget et Forslag om Færøernes Hjemmestyre, men den endelige Ordning, f. Eks. med Hensyn til Skoleforhold, kan man ikke sige er afklaret, og det, jeg ønskede at sikre mig med Paragraffens Formulering, var, at hvis Stillingen vedrørende Skolevæsenet paa Færøerne bliver